

NIEUWSBRIEF

Verschijnt tweemaandelijks - september/oktober 2019

01

KORT

1. Kort
2. Voor het werk naar het buitenland / voor dit jaar geen hogere vergoeding
3. Geen of onvoldoende inhouding van bedrijfsvoorheffing / belastingdienst gaat tweemaal langs de kassa
4. Tax shelter / naast starters nu ook voor groeiondernemingen
5. Nieuw bewijsrecht vanaf 1 november 2020
6. Verhuur korte termijn / BTW-regeling

Uit het Parlement / Rechtspraak

1. Betaalt u een marktconforme vergoeding, is een belastbaar voordeel niet aan de orde
2. Mag een belastingambtenaar u begluren vanop de openbare weg
3. Over niet tegenstelbaarheid aan de Belgische belastingdienst

Een in België woonachtig natuurlijk persoon, die belegt in een Frans (of Nederlands) aandeel, wordt tot op vandaag getroffen door een **dubbele heffing**. Enerzijds is er de Belgische roerende voorheffing aan een tarief van (in principe) 30%, anderzijds heeft Frankrijk als "bronland" een (beperkt) heffingsrecht van 15%. Een voorbeeld maakt u dit duidelijk;

	EUR
Neem een dividend van bruto	1.000
AF / bronbelasting Frankrijk 15%	<150>
	850
AF / Roerende voorheffing België 30%	<255>
Rest netto	595

In een ver verleden werd de dubbele heffing getemperd door een FBB. Een **forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting** kon worden verrekend met de Belgische heffing. In het verdrag tot vermindering van dubbele belasting dat België met Frankrijk heeft gesloten staat bepaald dat dit FBB nooit minder mag bedragen dan 15% van het vanuit Frankrijk ontvangen bedrag.

Een FBB ter vermindering van dubbele heffing is dus verdragsrechtelijk voorzien, maar het probleem is dat de Belgische belastingdienst de toepassing ervan weigert, omdat de interne Belgische fiscale wet de verrekening niet meer voorziet voor natuurlijke personen. Voor hen werd het FBB in alle stilte afgevoerd met een wet van inmiddels december 1988... Belangrijk is dat het Hof van Cassatie van oordeel is dat België, specifiek voor Frans dividend, toch verplicht is tot toepassing van het FBB precies omdat het belastingverdrag daarin voorziet.

In een specifieke casus heeft Cassatie hierover een arrest van het Hof van beroep van Gent verbroken en de zaak voor een nieuwe behandeling doorverwezen naar het Hof van Beroep van Antwerpen.

Het is dus wachten op dit nieuwe arrest.

Bevindt u zich in deze specifieke casus van dubbele heffing en volgt er een gunstige uitspraak, kan u een bezwaar en/of een verzoek tot ambtshalve ontheffing indienen.

Op 31 juli van dit jaar trad een **Europese Richtlijn** in werking met betrekking tot **het gebruik van digitale instrumenten en processen in het vennootschapsrecht**. De richtlijn verplicht de Europese lidstaten om de online oprichting van vennootschappen te organiseren. De registratie en de opmaak van statuten moet online kunnen verlopen zonder dat een oprichter zich fysiek moet aanmelden bij een bepaalde centrale autoriteit zoals een notaris of ambtenaar. De richtlijn zal een aanzienlijke impact hebben op de notariële oprichtingspraktijk. Verder schrijft zij voor dat een online oprichting in principe maximaal 5 dagen in beslag mag nemen. Parallel met de online oprichting wordt ook de online raadpleging van vennootschapsinformatie op punt gesteld. Wijzigingen in een vennootschapsdossier, en u denkt aan wijzigingen in bestuur, moeten online kunnen. Concreet heeft ons land de tijd tot 1 augustus 2021 om deze online praktijk te organiseren. In eerste instantie worden de personenvennootschappen bedoeld, lees BV's, voor wat complexere vennootschapsvormen, zoals de NV, voorziet de richtlijn voorlopig nog in een uitzondering.

Een vennootschap die nalaat een aangifte vennootschapsbelasting in te dienen, kan door de belastingdienst worden belast op basis van een **forfaitaire minimumwinst**. Tot voor kort bedroeg die 19.000 EUR. Bij de laatste hervorming van de vennootschapsbelasting werd dat bedrag opgetrokken tot 34.000 EUR en werd bovendien voorzien dat de belastingdienst bij een herhaalde niet- of laattijdige indiening het bedrag van de minimumwinst kan verhogen met percentages van 25% tot 200%. Van deze bevoegdheid heeft de belastingdienst inmiddels gebruik gemaakt. Zij voorziet voortaan in een vaste verhoging van 25% bij een

tweede inbreuk, 50% bij een derde, 100% bij een vierde en gaat u voor de vijfde keer in de fout kan u zich verwachten aan een verhoging met maar liefst 200%...

De volgende vervaldatum voor de vrijwillige **voorafbetaling op inkomstenbelasting** staat op 10 oktober. Elke betaling voor die datum levert u een "vermindering van vermeerdering" op van 6%. Voor een volledige toelichting op dit (ingewikkeld) voorafbetalingssysteem verwijzen we graag naar onze bijdrage in nieuwsbrief 112/03.

Belangrijk is dat u voortaan slechts op 1 rekeningnummer geldig kan betalen, de coördinaten gaan als volgt; BE61 6792 0022 9117 (PCHQBEBB) van het inningscentrum Dienst Voorafbetalingen, Koning Albert II-laan 33, bus 42, 1030 Schaarbeek.

Een BTW-plichtig ondernemer dient afhankelijk van de hoogte van zijn of haar omzet per kwartaal of per maand een BTW-aangifte in.

Uit die aangifte volgt een bedrag aan te betalen of terug te vorderen BTW of het verschil tussen de BTW die de ondernemer aanrekent aan zijn klanten en de BTW die hij betaalt op investeringen en kosten. Van zodra een terug te vorderen bedrag uitkomt boven de 615 EUR voor een kwartaalaangever^{*)} kan men aan de belastingdienst om een teruggave verzoeken. Daar moet men dan ongeveer een drietal maanden op wachten en die periode is vaak lastig te overbruggen vooral voor starters. Vaak blijft bij de start van een activiteit de omzet achter, maar moeten wel inmiddels de nodige investeringen en kosten worden gedaan. Er wordt dus meer BTW betaald dan dat er BTW wordt ontvangen.

Goed nieuws nu voor starters.

Vanaf 1 januari 2020 kan men **maandelijks verzoeken om een BTW-tegoed terug te betalen**. Niet zonder voorwaarden weliswaar.

Het tegoed moet minimaal 245 EUR bedragen, men moet maandelijks een BTW-aangifte indienen en de versnelde procedure is beperkt tot de eerste 24 activiteitsmaanden.

Om de kwartaalaangevers niet volledig in de kou te laten, zal de belastingdienst erop toezien dat voor hen "in de mate van het mogelijke de teruggaaf wordt uitgevoerd uiterlijk de tweede maand die volgt op het tijdvak van de kwartaalaangifte".

**Voor het laatste kwartaal van het jaar volstaat een bedrag van 245 EUR.*

Het nieuwe Wetboek Vennootschappen en Verenigingen (WVV) voert **nieuwe aansprakelijkheidsregels in voor vennootschapsbestuurders** vanaf 1 januari 2020. Naast een algemene zorgplicht geldt een ruime en expliciete actieplicht bij een dreigend risico op discontinuïteit van een onderneming (denk aan falen). Een bestuurder in een college is hoofdelijk aansprakelijk voor alle beslissingen en nalatigheden van dat college, ook voor inbreuken op de statuten of het WVV. Bestuurdersaansprakelijkheid is ook van toepassing voor "feitelijke" bestuurders, lees personen die weliswaar geen formeel mandaat houden, maar wel de leiding bepalen binnen een onderneming.

De aansprakelijkheid is niet onbeperkt, de tabel gaat als volgt;

Aansprakelijkheid begrensd tot (EUR)	Omzet excl. BTW (EUR)		Balanstotaal (EUR)
125.000	van 0 tot 350.000	en	0 en 175.000
250.000	van 350.000 tot 700.000	en	175.000 - 350.000
1.000.000	van 700.000 tot 9.000.000	of	350.000 - 4.500.000
3.000.000	van 9.000.000 tot 50.000.000	of	4.500.000 - 43.000.000
12.000.000	Meer dan 50.000.000	of	Meer dan 43.000.000

Let wel, de beperkingen gelden niet voor de herhaalde lichte fouten, zware fouten of in geval van bedrieglijk opzet.

Ook niet wat de aansprakelijkheid betreft voor sociale en/of fiscale schulden. Nog dit, tot vandaag kan een bestuurder tweemaal een mandaat houden in een zelfde vennootschap, als natuurlijk persoon en als vaste vertegenwoordiger van een rechtspersoon. Dat zal niet meer kunnen vanaf 1 januari.

U overweegt in de nabije toekomst een bedrijfsinvestering, doet u dat bij voorkeur nog dit jaar of wacht u daar nog mee tot 2020. Bent u net zoals het merendeel van de KMO's een "kleine" vennootschap, heeft u er fiscaal belang bij **de investering nog dit jaar aan te gaan**;

- u kan immers in 2019 nog degressief afschrijven. Normaliter schrijft u lineair af op een investering a rato van een vast percentage, bv. 20% op de aanschafprijs. Schrijft u degressief af, kan u dat lineair percentage maar liefst verdubbelen (en toepassen op de restwaarde);
- investeert u bv. in de maand oktober, mag u dit jaar nog een afschrijving boeken voor het volledige jaar. Vanaf 2020 wordt de afschrijving "pro rato temporis" berekend;
- heeft u aan uw investering bijkomende kosten, neem bv. niet-afrekbare BTW, kan u die voor dit jaar nog afschrijven gelijk met uw investering of "naar wens". U kan ze ook gelijk ten laste brengen van uw resultaten;
- tot slot kan u onder voorwaarden nog genieten van een investeringsaftrek van 20%. Die daalt het volgende jaar naar 8%.

U herinnert zich dat de **UBO registratie** voor ondernemingen uiterlijk voor eind september diende plaats te vinden. Ingevolge een administratieve tolerantie heeft u daarvoor de tijd zonder sanctie tot 31 december van dit jaar.

02

VOOR HET WERK NAAR HET BUITEN- LAND / VOOR DIT JAAR GEEN HOGERE VERGOEDING

03

GEEN OF ONVOLDOENDE INHOUDING VAN BEDRIJFSVOOR- HEFFING / BELASTINGDIENST GAAT TWEEMAAL LANGS DE KASSA

Ambtenaren van de FOD Buitenlandse zaken, Buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking, die zich voor een officiële opdracht naar het buitenland begeven, ontvangen daar een forfaitaire onkostenvergoeding voor. Die vergoeding kwalificeert als een "kost eigen aan de werkgever", is aftrekbaar voor de betaler en onbelast voor de ontvanger.

De vergoeding is bedoeld voor het compenseren van allerlei kleine uitgaven onderweg waarvan de belastingdienst niet verwacht dat die worden gedocumenteerd met bonnen, declaraties, enz. Het gaat dus niet over de reiskosten zelf noch over de kosten van een overnachting.

De vergoedingen worden jaarlijks opgenomen in een "landenlijst" die gepubliceerd wordt. Belangrijk, ze kunnen ook worden betaald in de privésector, maar niet aan werknemers of bedrijfsleiders voor wie verplaatsingen van en naar het buitenland "deel uitmaken van de normale dagdagelijkse beroepsactiviteit".

De landenlijst voorziet in een forfaitaire vergoeding voor ambtenaren van categorie 1 en in een vergoeding voor ambtenaren van categorie 2. De bedragen van categorie 1 zijn de hoogste en kunnen worden toegepast voor dienstreizen van maximaal 30 kalenderdagen. Voor langere reizen (met een maximum van 24 maanden) kan u een beroep doen op de vergoedingen van categorie 2.

Een aantal voorbeelden;

Land	Vergoeding per dag in EUR	
	Categorie 1	Categorie 2
Nederland	93	56
Luxemburg	92	55
Duitsland	93	56
Frankrijk	95	57
Groot-Brittannië	101	61

De FOD Buitenlandse Zaken heeft zonet bekend gemaakt dat er voor dit jaar geen aanpassingen aan de landenlijst gebeuren. De lijst die vorig jaar werd gepubliceerd en van toepassing is sinds 6 juli 2018, blijft dus ook voor de volgende 12 maanden van kracht. Wij bezorgen u die graag op eerste verzoek.

De belastingdienst heeft in het verleden meermaals aangekondigd scherper te zullen toezien op de correcte inhouding en doorstorting van bedrijfsvoorheffing (loonbelasting). Sinds februari van dit jaar lopen er gerichte controles over de inkomstenjaren 2017 en 2018 en de eerste aanslagen vallen inmiddels in de bus.

Wat is het probleem.

Op elk salarisbestanddeel, ook op voordelen van alle aard, dient in principe door de betaler bedrijfsvoorheffing te worden ingehouden volgens vaste barema's. Onder salaris begrijpt u bezoldigingen, tantièmes en ook huurinkomsten die fiscaal worden "geherkwalificeerd" tot salaris.

Vooral op voordelen wordt er vaak geen bedrijfsvoorheffing ingehouden, omdat er slechts bij de afsluiting van de jaarrekening wordt beslist of die voordelen effectief worden terugbetaald of geboekt in de rekening courant, dan wel op een salarisfiche worden opgenomen.

In dat laatste geval wordt de (jaar)fiche dan nog wel opgemaakt en ingediend, maar doorgaans zonder inhouding van bedrijfsvoorheffing. Een gelijkaardige problematiek doet zich voor bij de toekenning van tantièmes, lees de extra vergoeding aan het bestuur die wordt beslist bij de jaarafsluiting.

De belastingdienst wil met haar actie ondernemingen ertoe aanzetten hun verplichtingen in verband met aangifte en inhouding van bedrijfsvoorheffing na te komen.

Voor 2019 doet u er dus goed aan bijzondere aandacht te besteden aan een correcte inhouding.

De belastingdienst is immers van oordeel dat volgende sancties kunnen worden opgelegd aan de onderneming die niet of onvoldoende inhoudt;

- een rente van 4% vanaf de eerste dag van de maand volgend op de vervalddag waarbij elke begonnen maand als volledig wordt aangerekend;
- een administratieve boete die kan oplopen tot 1.250 EUR;
- verder een belastingverhoging van 10% tot 200%.

Bij de genier van het inkomen kan de niet-ingehouden voorheffing worden belast als een voordeel met een belastingverhoging van 10% tot 200%.

Wordt u geconfronteerd met een dergelijke aanslag, mag u hiermee niet akkoord gaan. Er zijn tal van redenen waarom deze handelswijze niet correct is. Ten eerste is het de vennootschap die de bedrijfsvoorheffing had moeten inhouden. Ten tweede is het niet de wil van de partijen geweest om de niet ingehouden voorheffing als een extra salaris toe te kennen. Ten derde is er sprake van dubbele heffing. De vennootschap heeft immers de brutering (die de belastingdienst doorvoert) niet in kost kunnen nemen. Er zijn dus voldoende argumenten om een dergelijke taxatie aan te vechten, maar beter nog te voorkomen.

04

TAX SHELTER / NAAST STARTERS NU OOK VOOR GROEIIONDER- NEMINGEN

De wetgever voorziet in een belastingvermindering van 30% voor natuurlijke personen die investeren in startende ondernemingen.

Er is inmiddels ook in een uitbreiding voorzien naar groeiondernemingen. Hier bedraagt de belastingvermindering 25% van het geïnvesteerde bedrag. Aan de vermindering zijn een aantal voorwaarden verbonden.

Voorwaarden voor de groeionderneming;

naast de basisprincipes die gelden voor starters (binnenlandse vennootschap of EER vennootschap met Belgische inrichting, kleine vennootschap, geen vastgoedonderneming, ...), moet de groeier minstens 10 voltijdse werknemers te werk stellen en minimaal 10% groei kennen in werkgelegenheid of jaarmzet gedurende de twee laatste aanslagjaren.

Voorwaarden voor de investeerder;

moet een natuurlijk persoon zijn (al dan niet woonachtig in België). Ook familieleden van de bedrijfsleider/aandeelhouder en werknemers kunnen instappen. Per belastingjaar kan hij of zij maximaal 100.000 EUR investeren en de belastingvermindering is niet van toepassing voor het gedeelte van de investering waarmee de investeerder meer dan 30% zou verwerven in de onderneming.

De tabel geeft u een overzicht zowel voor starters als groeiers.

	Startende ondernemingen	Groeiondernemingen
	Categorie 1	Categorie 2
ogenblik van investering	binnen 4 jaar na oprichting	binnen 5 tot 10 jaar na oprichting
opgericht NA	1 januari 2013	niet van toepassing
belastingvermindering	30% (45% voor micro-ondernemingen)	25%
tewerkstellingsvereiste	niet van toepassing	10 voltijdse werknemers
groeivereiste	niet van toepassing	minstens 10% stijging in jaarmzet/werkgelegenheid
investeringsalternatieven	- rechtstreeks; - via crowdfundingplatform; - financieringsvehikel; - via startersfonds	- rechtstreeks; - via crowdfundingplatform; - financieringsvehikel
investering begrensd tot	250.000 EUR	500.000 EUR

05

NIEUW BEWIJS- RECHT VANAF 1 NOVEMBER 2020

Op 14 mei 2019 werd de wet die het nieuwe bewijsrecht invoert in het Belgisch Burgerlijk Wetboek gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. De nieuwe bewijsregels zijn van toepassing vanaf 1 november e.k.

Met de hervorming wil de wetgever de bewijsregels aanpassen aan de huidige tijd. Een eerste concrete versoepeling ziet op verrichtingen tussen niet-ondernemingen. Tot vandaag kan men elke verrichting boven de 375 EUR slechts bewijzen middels een effectief document. Vanaf 1 november wordt die drempel opgetrokken tot 3.500 EUR wat meer aansluit met de waarde van de consumptiegoederen (u denkt aan tablets, smartphones, elektrische fietsen, ...). Verkoopt u bijvoorbeeld een tablet voor 750 EUR middels een zoekertjeswebsite, volstaat u vanaf 1 november met een mail of sms om een overeenkomst te bewijzen. Let wel, voor ondernemers kan het bewijs steeds vrij, dit wil zeggen met alle bewijsmiddelen, worden geleverd zonder enig document en dat ook voor verrichtingen boven de 3.500 EUR. Ook de wijze van bewijsvoering wordt versoepeld.

Tot vandaag moet elk bewijs geleverd worden met een "redelijke mate" van zekerheid. Vanaf 1 november wordt ook een bewijs door "waarschijnlijkheid" mogelijk en dit voor zgn. negatieve feiten (feiten die niet gebeurd zijn). Een partij zal op basis van stukken, verklaringen, feiten en omstandigheden, ... waarschijnlijk of aannemelijk kunnen maken dat iets niet gebeurd is.

Verder zorgt het nieuwe bewijsrecht voor omkering van bewijslast in uitzonderlijke omstandigheden. Normaliter ligt de bewijslast bij de partij die iets te vorderen heeft (de eiser). Indien de rechtbank evenwel vaststelt dat er bijzondere omstandigheden zijn die tot een kennelijk onredelijke situatie aanleiding zouden kunnen geven, kan een rechter de bewijslast bij de partij leggen die wordt aangesproken (de verweerder). Tot slot wordt ook de bewijswaarde van een aanvaarde of niet binnen een redelijke termijn betwiste factuur uitgebreid. In het nieuwe bewijsrecht geldt een niet-betwiste factuur als een bewijs voor elke rechtshandeling (dus ook voor leveringen van diensten, transport, ...).

Aarzelt u niet onze juristen om een geschikt advies te verzoeken, indien u vragen heeft over dit nieuwe bewijsrecht.

06

VERHUUR VOOR KORTE TERMIJN / BTW - REGELING

In principe is verhuur van onroerend goed geen BTW-handeling. Verhuurt u een pand aan een particulier of beroepsgebruiker, kan u op de huurgelden geen BTW in rekening brengen. Nadeel is dat u ook geen BTW-afrek geniet op investeringen en kosten i.v.m. dat pand. Het BTW-wetboek voorziet in een aantal uitzonderingen en u denkt dan aan onroerende financieringshuur (leasing), verhuur van parkings, opslagruimten, gemeubelde logies, ...

Aan die reeks is sinds 1 januari van dit jaar als nieuwe (verplichte) uitzondering toegevoegd de kortetermijnverhuur. Verhuurt u een onroerend goed voor niet langer dan zes maanden, bent u voortaan verplicht BTW aan te rekenen.

Niet elke kortetermijnverhuur wordt bedoeld. Blijven buiten de BTW;

- de terbeschikkingstelling voor bewoning,
- de verhuur aan natuurlijke personen die het onroerend goed privé aanwenden of voor andere doeleinden dan hun economische activiteit,
- de verhuur aan organisaties zonder winstoogmerken, aan eenieder die de goederen aanwendt voor vrijgestelde BTW-handelingen.

De regeling omvat niet enkel de verhuur van bestaande of nieuwe gebouwen, maar ook alle onroerende goederen "uit hun aard" gelegen in België.

De insteek van de wetgever voor deze bijkomende uitzondering was de lastige discussie over kwalificatie van kortetermijnverhuur als passieve terbeschikkingstelling en vrijgesteld van BTW dan wel actieve dienstverlening wel onderworpen aan de BTW.

Met deze regelgeving tracht de wetgever dus de verhuur van niet meer dan zes maanden in elke situatie aan de BTW te onderwerpen.

UIT HET PARLEMENT / RECHTSPRAAK

01

BETAALT U EEN MARKCONFORME VERGOEDING, IS EEN BELASTBAAR VOORDEEL NIET AAN DE ORDE

Naast het salaris in geld zijn ook de "voordelen van alle aard" die een werknemer of bedrijfsleider ontvangt van zijn of haar vennootschap (werkgever) in het kader van de beroepsactiviteit belastbaar voor de inkomstenbelasting en dat voor de "werkelijke waarde".

U denkt aan een lening die een vennootschap toestaat aan een lage rente of zelfs renteloos, een pand dat ter beschikking wordt gesteld voor privé bewoning, ... De wetgever heeft aan Financiën de bevoegdheid gegeven om bepaalde van die voordelen "forfaitair" te ramen op een vast bedrag.

De bedoeling daarvan is om eindeloze discussies tussen belastingdienst en belastingplichtigen over de waarde van die voordelen te voorkomen. De belastingdienst maakt gretig gebruik van die bevoegdheid en stelt bv. voor voorschotten in rekening courant jaarlijks hoge rentepercentages vast.

Al jaren leeft de discussie of die percentages wel van toepassing zijn, indien een belastingplichtige een marktconforme vergoeding betaalt aan de werkgever.

Onder marktconform verstaat u dan het bedrag dat een derde zou betalen voor hetzelfde voordeel.

De belastingdienst stelt zich op het standpunt dat de forfaitaire waarderingswaarden steeds van toepassing zijn ongeacht de werkelijke waarde ervan voor de genietter. De rechtspraak is daar veel genuanceerder in.

Volgende casus;

een bedrijfsleider beschikt over een voorschot in rekening courant van zijn vennootschap - de vennootschap financiert hem dus een bedrag - waarop hij 4,5% rente betaalt.

Het belastbaar voordeel voor een terbeschikkingstelling in rekening courant raamt de belastingdienst voor dat specifieke belastingjaar forfaitair op maar liefst 9%. De bedrijfsleider ontvangt een belastingfactuur over het verschil van de betaalde 4,5% en het forfaitair geraamde voordeel van 9%...

Hij stapt naar de rechtbank en betwist dat voordeel, omdat de betaalde rente volgens hem marktconform is. Hij onderbouwt dat met een stevig dossier. In eerste aanleg vangt hij bot.

De belastingdienst beschikt over de bevoegdheid om voordelen forfaitair te ramen en een rentevoet van 9% is normaal en marktconform... aldus de rechtbank. In beroep vindt de bedrijfsleider wel gehoor.

Het hof stelt dat er slechts sprake kan zijn van een voordeel, indien er geen "evenwaardige tegenprestatie" bestaat. De rentevoet van de belastingdienst kan wel als een vermoeden van voordeel gelden, maar de belastingplichtige kan het tegenbewijs leveren. Het hof verwijst naar een advies van de Raad van State, dat stelt dat gelet op het wettigheidsbeginsel inzake belastingen, belastbare voordelen enkel gelden voor de "werkelijke" waarde bij de genietter. De belastingdienst mag dus voordelen wel forfaitair ramen, maar moet daarbij steeds de werkelijke waarde ervan bij de genietter zoveel als mogelijk benaderen. Het hof stelt dat de rentevoet van de belastingdienst geenszins een onweerlegbaar vermoeden vormt. De belastingplichtige beschikt over de mogelijkheid om het tegenbewijs te leveren dat het werkelijk genoten voordeel (veel) lager ligt. Het is slechts indien de belastingplichtige dat tegenbewijs niet levert dat "toepassing kan worden gemaakt van de forfaitaire waarderingsregels.

02

MAG EEN BELASTING-AMBTENAAR U BEGLUREN VANOP DE OPENBARE WEG?

Die bevoegdheid levert evenwel aan de belastingdienst geen vrijgeleide om voordelen te belasten die er niet zijn... De belastingplichtige kan terecht bezwaar aantekenen tegen de forfaitaire waardering van een voordeel dat al te zeer afwijkt van de werkelijke waarde ervan".

Wat vindt u van deze casus;

De belastingdienst vermoedt dat een onderneming die handelt in dranken "zwarte leveringen" uitvoert. Ze stuurt een aantal ambtenaren op pad om gedurende een bepaalde periode de leveringen van de onderneming bij een aantal horecazaken te observeren. Vanop de openbare weg tellen de ambtenaren hoeveel volle vaten en bakken worden geleverd en hoeveel leeggoed wordt teruggenomen.

Een en ander leidt er toe dat een van de horecazaken belast wordt op een verdoken meeromzet. De vraag stelt zich of de belastingambtenaren die observaties vanaf de openbare weg wel mogen uitvoeren en of ze dus een belastingplichtige mogen "begluren". De horecazaak vindt alleszins van niet en brengt de zaak voor de rechtbank. Hij roept in dat de belastingdienst niet over de wettelijke onderzoeksbevoegdheid beschikt om personen gedurende een bepaalde tijdspanne te observeren, ook dat dergelijke observaties in strijd zijn met de privacy wetgeving. Wat zegt de rechtbank.

"Het fiscaal legaliteitsprincipe belet niet dat de belastingdienst gebruik maakt van bewijsmiddelen die eenieder ter beschikking staat, zoals het doen van materiële vaststellingen in de openbare ruimte".

Belastingambtenaren kunnen dus wel degelijk vanuit de openbare weg met het oog op de bepaling van de belastingsschuld ongemerkt de beroepsactiviteit van de belastingplichtige observeren".

Maar, stelt de rechtbank, die observaties mogen niet in strijd zijn met de beginselen van behoorlijk bestuur of met de grondrechten van de belastingplichtigen zoals het recht op privéleven. Uiteindelijk, stelt de rechtbank, komt de beoordeling toe aan de feitenrechter om in concrete situaties te oordelen of observaties rechtmatig zijn of niet. In deze casus stelt de rechtbank geen schending van de privacy vast omdat de ambtenaren "niets anders hebben gezien dan wat andere burgers hadden kunnen zien" en omdat wat ze "gadesloegen in de regel niet tot de privésfeer behoort".

03

OVER NIET TEGENSTELBAARHEID AAN DE BELGISCHE BELASTINGDIENST

Artikel 344 van het wetboek inkomstenbelastingen stelt dat bepaalde verrichtingen niet tegenstelbaar zijn aan de belastingdienst. U denkt bv. aan een verkoop of een inbreng van activabestanden "aan een begunstigde niet-inwoner die volgens de bepalingen van de wetgeving van het land waar hij of zij gevestigd is, niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of aan een aanzienlijk gunstiger belastingregime (dan dat waaraan soortgelijke inkomsten in België zijn onderworpen)." Tegenbewijs is mogelijk indien de belastingplichtige aantoonde dat de verrichting beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften (of dat hij of zij voor de verrichting een werkelijke tegenwaarde heeft ontvangen). De bedoeling van de bepaling is duidelijk, aan de belastingdienst een wapen verschaffen in de strijd tegen internationale belastingontwijking.

Volgens de belastingdienst verleent dit artikel haar de bevoegdheid om een beroep te doen op "simulatie" waardoor zij de verrichting als niet bestaand kan beschouwen. De belastingplichtige wordt dan belast op het inkomen van de overgedragen activa alsof de verrichting niet heeft plaatsgevonden. . .

Volgende casus;

Een in België woonachtig natuurlijk persoon houdt de licentierechten op een softwarepakket die hij overdraagt (kosteloos) aan een Stichting Particulier Fonds (SPF) gevestigd op de Nederlandse Antillen. Hij is er de oprichter van en ook de uiteindelijke begunstigde. Vervolgens brengt die stichting licentievergoedingen in rekening aan een in Nederland gevestigd informaticaconcern. De belastingdienst in België ziet de inkomstenbelasting over die vergoedingen aan haar neus voorbijgaan, beroept zich op het vermoeden van simulatie dat artikel 344 volgens haar biedt en belast de vergoedingen rechtstreeks bij de genietter in België als roerend inkomen. De belastingplichtige is het daar niet mee eens en legt de zaak aan de rechtbank voor. Volgens haar biedt artikel 344 geen wettelijk vermoeden van simulatie, maar is het aan de belastingdienst om effectief aan te tonen dat de licentievergoedingen op de Antillen niet zijn onderworpen aan inkomstenbelasting (of aan een aanzienlijk gunstiger belastingregime).

De rechtbank volgt dat standpunt. Artikel 344 bevat geen vermoeden van simulatie, maar enkel een fictie waarvan het bewijs door de belastingdienst geleverd moet worden. En, zo stelt de rechtbank, dat bewijs wordt niet geleverd door een eenvoudige verwijzing naar de website van de Curaçaose belastingdienst waaruit zou moeten blijken dat een SPF niet aan winstbelasting is onderworpen. De belastingdienst faalt in haar bewijslast door zich te beroepen op algemene verwijzingen naar mogelijke belastingregimes van toepassing op een SPF. Bovendien, stelt de rechtbank, zijn de Nederlandse Antillen niet opgenomen in de (verdachte) lijst van landen waarvoor de DBI vrijstelling (lees deelnemingsvrijstelling) niet geldt.*

*de deelnemingsvrijstelling is enkel van toepassing op normaal belast dividend.

BONN  & RAEIJMAEKERS

BEDRIJFSADMINISTRATIES - BELASTINGADVISEURS - JURISTEN

GDPR - indien u deze nieuwsbrief niet langer wenst te ontvangen kan u een e-mail sturen aan info@bnr.be. U en/of uw onderneming worden dan onmiddellijk verwijderd uit de verzendingslijst.

Indien u onze privacyverklaring wenst na te lezen, kan u deze vinden op www.bnr.be/gdpr

Verantwoordelijke uitgever / B&R / Jan Bonn  & Ad Raaijmaekers. Er wordt gestreefd naar een maximale betrouwbaarheid van verstrekte informatie waarvoor wij evenwel niet aansprakelijk kunnen worden gesteld.

De Caterslei 5 - 2930 Brasschaat - Tel. 03 605 36 78 - Fax 03 605 32 48 - mail@bnr.be - www.bnr.be
BTW: BE 0457 385 385 - RPR Antwerpen

